

1891-02-05

SENDER

Elisabeth Pedersen, Viggo
Pedersen

RECIPIENT

Agnete Skovgaard, Joakim
Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Skamstrup Præstegård

Archive:
Mappe 27 nr. 1a-c

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Skarstorp Præstegaard.
5-2-46

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 27 Nr. 1A

Kære Joakim.

Så kan vel nok tænke, jeg er meget langvelkommen
efter at høre, om I så havde et Møde og hvad Resultatet blev af Jeres Forhandling. Jeg beklager
megt ikke at man var med, fordi for min egen
Skyld og for det hele. Jeg begynder at gribe den
over forskellige Ting, som jeg tror er af Be-
tydning for Jeres god. Udfald ja egentlig meget
nødvendige. Men det vil jeg på Forhånd sige, at min
godt Kier, at I hver især må have den Ulykkelighed
- den Me i Sels - at sætte mig i forbindelse med
den for mig. Jeg har god Udtalelse om det og
Jamen vel, men jeg kan jo ikke noget herinde og
kender ikke den nogen som her på for min. Billedet
Skyld. Fordi jeg vilde jo dog have været her. Præst-
gården. Jeg er ordentlig bekymret af Forholdene
så jeg virkelig bør gøre. Men, udfaldet kan jeg ikke
sige det på Minde, da jeg nu er for mig
for at komme af med en stund i Kathedret som
har pålagt mig ^{2. Møde} og yderligere været i den sidste
Tid. - Alligevel venten nogle Oplysninger på

Der er ingen af Jeres Brev og jeg kan ikke sige, om I har været i Skarstorp Præstegaard. Jeg har været i Skarstorp Præstegaard. Jeg har været i Skarstorp Præstegaard.

og sender selv nogle af mine Betænkkeligheder.
Den foretog endnu den, at vi åbenbart er for
få. Men da der er en Udskilling som lader
sig præsentere med sinelig Udskyld at
få almindelig Betjening. De foreskiftes
at hvis Aften hos os. Kender vi ikke bliver men
en 12-13 færd. Sletagen når vi regner alle
sammen og hvis vi kender på Philippen
Men det er kom, at når hverken Zahstmann
eller Poulsen kan indvillige helt hos os, hvilket
ke ialtfald sig fra foret af hændregul
for aldeles sikker Færd. (der hører sig at alle
den Betjening, at forinden den skulde
de endda gå 2 andre med sin Philippen
og Thøger eller Jomfru eller lignende
Folk.) når vi altså disse eller en
gang gør helt med, er vi en endnu
mindre Kreds end på alle først af påreg-
net. Om Zahstmann vil være mig, at
han indvilliger på Charlottenborg og nu
hvorlignende er for betydelig. Men gå med os
unge i betydelig, Brønskovs, men so
så vel med nogle Billeder at alle os for

at vi ikke rent skal gøre Fiasko. Og strømmen er
riges - og med Ret - om det andet, som vi havde
bænk at det lyder, men som i det sidste øjeblik
vi gik held med, hvad Raktmannen jeg mente
hvis han kender. Og jeg var æstet, hvem mange
Billeder kan vi præstere. Ganske vist - Men
kommer man an på Billedernes Godhed
med på Mængden, men hvem spiller de
en Rolle. Mest min der ender lidt
fuldstændig skildrer den og vel ikke den,
thi ellers synes den ikke af noget, og
det skal den. Den skildrer dog tag og ind-
mæske id, bød hvad end hals og hvad
Men den angår, for ikke at faldet af Jorden.
Jeg er glad ved at være ramt under
og Raktmannen og Paulus og det kan gik held
med og skilte andet, jeg undervurderer
ikke det idelle Lyk på Tingen, som
for mig gik det skædet, men jeg venter
blot. Min første indsigtsmæssige
Følelse, som var rigtig, at omend jeg
på forhånd var stemt for at selvstændig
Udtalelse af en Sympathi, så kender
en sådan, om den blev forkastet det gør

+ men Fortrædet gavre, ikke blot for Rette-
 gerne, men ligeså meget for det hele Kunst-
 værkens indretning, som ved en forhastet indvord
 Oppositionsindbildning, iden Klarhed over
 Mål og Midler, det kunde forspile alle
 Chancer for at indvinde det, som den
 især mange en, ved vigtigste. Jo fortigder
 ikke al den gæld med - skønt især nok en,
 især vil blive den, der vover mest - [den især
 er nok også de eneste giftige Folk] - og især
 agter ikke at trække mig tilbage. Men
 især synes, det tegner en del af, at især kommer
 det indvandt, at indvandt de Høje på den del
 vil revolutionære Salen de, refuserer væsent-
 lig tyende det at de i Statistikkens pri-
 vat Affære af især det en Billedet
 ikke indlæst, i den Betegnelse indlæst, indlæst
 indlæst det indlæst. - For den, Læse regne
 især 15, men med 4 Billeder hen
 tør især vil ikke gennemsnitlig især
 Regning på - at blive 60. Men
 med anden ord at Billedet med hen-
 og råde det herved forat på den
 2 af Salene omtrent 49 delte. især hen

Skat - Modtogs regner især, da den del en bliver færdig især især

ikke nogen ret vil respectere eller regne
den Udstilling for noget. Hvis vi ikke får
mere Tilslutning. Den megen Tale om, at
for Localitet Skylder nødvendigt at begrænse
Antallet af Udstøgen så meget, forstår jeg ikke.
En lille privat Cerele af den Art som ses
i Papis byder jeg mig ^{forelæse} at være med
til, og i var jo uis om at denne Udstilling
hvis vi deltog, skulde have et andet Formål.
Jeg opfordrer derfor indtrængende til at
få nogle flere med af det Folk vi sætter
med Pris på. Skived, og derom er vi vist
enige, at det er min Følelse inderligst
at indlikke Deres og Toal på Udstøgen
og dermed sætte sig til Boms over den
indhelte Males hele Virksomhed. Der
ved er der dog næppe noget at gøre; men
om det er så rent galt at have nogle
Folk med, som vi har videt Agtelse
for, selvom de ikke har noget i sig
Physiognomi, som Fagstemand
siger, for Ex. Achen, Kemikfjerner,

men det er jo en smagssag og den skidder sig på Udstøgen vil være for, og som kun er for sig.

o. a. det er mig lidt trykkeligt. Vel kan
en Udstilling af litter ejendommeligt for-
treffelige Kunstner imellem hvilke jeg
føler mig højt lojelig tilnærmelse - alligevel
end hyggelig for mig (j) - en sådan vilde
jo være allerbæst; - men når disse
gode Folk nu ikke vil! Må vi søge
være glade for anden noget mindre frem-
ragende men absolut rare, søde
Maler, som ovenikøbet har mange
Venner blandt dem der skal se på Udst.
Bogen. Det kan dog ikke nytte, Kunstner
alene for Respekt og Sympathi for den,
is. kille dog gerne hans Folk med,
det er mig iallfald langt vigtigere.
Så er der nu sådanne Mandens
Locher. Jeg holder på ham. Han har
nu gjort så mange Forretningsbilleder
han vil, jeg tror for at føre, han er
ved et Vindpunkt for at ande ryge
j, han dog er en Kunstner, som
oftest er noget mærkelig frisk og
slæm om end lidt groft blide.

megens Prosop
Johannes Krebs sætter sig til at male - i Altfarvel
er min Læstning - (som har sig flere af de
vedtalen, som sig altid vilde forstå) - men først
hvis er en fin og intelligent Portrætmaler
og en absolut Colorist. Jeg regner hende for
endog meget fremragende som Portrætmaler
og Mord sig, Johannes og jeg. At Zerkow
hvis kunde hende synes mig doggyldig.
- Nu, der er vi nok flere. I Gjæstgæst
sig i den Lykkelighed at tænke mig om. Porten
skal han Brent med. - Men så har sig laukel,
at, sig har ikke vilde sig med noget
i Fordernis eller i den Betegnelse
Hans for vor Udstilling; da den kun
er foreløbig for dette år synes jeg heller,
du må komme lidt mere stoffet
og kun noget vilde vilde i Fuld.
Endelig: Giv den hard et Figur
Var den kun en Skitse eller
Teigning. Hvad jeg især vilde råde
Prosop på sig. Den Andetning
var et Billede, som et Kinde gik med

En maleri af
 en dansk
 al den indv.

Folkets Hjerte. Enten noget, som
 et var slående ^{fantastisk} gjenstandsmæssigt færdig
 i højen Grad end den forresten
 bød smukke og rige Landskaber, eller
 også noget rigtigt hjerteindvendt, som
 da det maalede Agtelse med is smaa.
 Enten bød en Udstilling han et virkelig
 revolutionært Præg, som betød modsætnings
 dens Existens, eller også bød al Tak
 om yderligere end og umoden Extravaganza
 forstærkede ved Tynd af Billeder
 som uvidkærlig gik Beskueren lig
 om Hjertet. Det sidste var en Al best.
 Anførsel af - de formørkede begge
 dele. Anførsel for den almindelige
 Besøghed som Figurmaleri. Skad
 huser intet for sig af den Tids.
 Det er jo selv ved af alle de Landskaber
 i - bader i et daglig, det virkelig den
 er jo selv på en sådan Udstilling kan
 ha landskabslige Ting. Alle disse
 Tredve Dage er for en del Elisabeth.
 hun har Retten. I har tænkt den
 selv, men er en indskærmet Hjerte.

Kære Venner!

Jeg synes, jeg må sende et Par Ord med
Viggo's lange Skrivelser, som jeg synes han har
enakkelt med tilføjet at sige, at den også ud
tæller min Mening - en Mening, som virkelig
ikke siger meget: Vagtekilden overfor en
hel Del yngre og alene hand. af Faget.

Nå, imidlertid er det jo endelig meget, som
almindelige dødelige også kan forstå og have
en Lægs Mening om. Jeg vilde nu se
nærlig I skulde tro, at jeg går heroppe
og holder igen og er forsigtig osv. og gerne
vil hytte ~~med~~ Skind. Dette er dog virkelig
ikke Tilfældet. Hvad jeg kan have Sympathier
for og kan tro på Gavnigheden af, vilde jeg
aldrig være bange for at gå ind på, selv
om jeg risikerede noget derved, og derfor er
jeg heller ikke bange for dette, når det kan
møde op i en Skikkelse, som kan vinde
min Sympathi og få mig til at tro, at
det kan gavne den Læge det kæmper for.
Men altså synes jeg, I er for på og - undskyld

for unge, hvis de synes I vilde støttes re-
magt, når nogle ældre, i Folkes Besiddelse
udmærkede Folk vilde gå ind, som Kræjers
Philippus, Anders, (Sørensen vil de nok vel
kun ikke) Jander, Jørgensen osv. osv.
Men det er vel også muligt, I får dem ind.
I modsat Fald sker det re. let, at man spør-
om det hel, at det er en Flak af yderste
Vinsten i Kunstens, nogle unge Brødre
der, som vil stikke sig frem ~~adskillige~~
eller sådan noget. Hvis de havde været
med ved hvidene og fulgt det hel, vilde
de nok også have været glade med det
ligeaae Agnete, som de også alt er
blivet det mere siden Vige kom hjem
og fortæller sig nøjere end han i Børne-
kunds mærkninger, og is. vil også gå til
det med et godt Hæb, hvis det nu vinder
sig gennemførelse for en ^{for de pågældende} smule Hæde.
Der kunde være meget at sige derom, men
at vi for vidtløftigt et Brev, kan ikke,
at vi naturligvis tørster efter at høre noget
derom. Det var lidt drøjt at få Vige stillet
forholdt hjem, vi taler dog at få det kueret.
Kærlig Hilsen til Jer begge fra Elisabeth